

Μητροπολίτης Διδυμοτείχου: “Εφ’ όσον θαυμάζουμε την αγάπη του Θεού, καλούμεθα να τη μιμηθούμε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Στην ενορία Προφήτου Ηλιού Κουφοβούνου ιερούργησε την Κυριακή Ζ΄ Ματθαίου ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, στον απόηχο της πανηγύρεως του Ενοριακού Ναού.

«Εφ’ όσον θαυμάζουμε την αγάπη του Θεού, καλούμεθα να τη μιμηθούμε. Εφ’ όσον θαυμάζουμε τη σοφία του Θεού, καλούμεθα να τη σπουδάσουμε και να την αποδεχθούμε. Εφ’ όσον θαυμάζουμε την ταπείνωση του Θεού, καλούμεθα να μετανοήσουμε και να ταπεινωθούμε», είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο

κήρυγμά του.

Την Θεία Λειτουργία στο Κουφόβουνο παρακολούθησαν ο Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης **Σταύρος Κελέτσης**, τον οποίο ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη επί τη αναλήψει των νέων καθηκόντων του, ευχηθείς εις αυτόν τα δέοντα, ο Βουλευτής Έβρου Αναστάσιος Δημοσχάκης, ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου, ο Διοικητής της 50ης Ταξιαρχίας, Ταξίαρχος Αθανάσιος Κοντός, ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Σταύρος Ριζούδης και πυκνό εκκλησίασμα.

Ο Σεβασμιώτατος ερμηνεύοντας το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, με αφορμή τον θαυμασμό που προκάλεσε στους όχλους η θεραπεία των δύο τυφλών και του δαιμονιζομένου κωφαλάλου, από τον Κύριο, μεταξύ άλλων, τόνισε:

«Ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, μᾶς λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος. Ποτέ δέν εἶχαν ἀπολαύσει τόσες πολλές εὐεργεσίες, τόσα ποικίλα καί τόσα φανερά δῶρα ἀπό τόν Θεό. Ἡ παρουσία τοῦ Ἰησοῦ συνοδεύεται πάντοτε ἀπό ἀμέτρητες εὐλογίες. Τό πέρασμά Του φέρνει τήν υἰεία, τή ζωή, τήν ἐλπίδα, τή χαρά. Δίδει τό φῶς, δίδει

τόν ἦχο, δίδει τή δύναμη, δίδει τίς λύσεις, δίδει τήν πολυπόθητη παρηγοριά στους καημούς καί στους πόνους τῶν ἀνθρώπων. Γιά τόν Ἰησοῦ δέν ὑπάρχουν ἄλυτα προβλήματα, δέν ὑπάρχουν ἀδιέξοδα, δέν ὑπάρχουν ἀξεπέραστες καταστάσεις. **Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός εἶναι ὁ καταλύτης κάθε ἀγωνίας καί κάθε βασάνου πού ταλαιπωρεῖ τούς ἀνθρώπους.** Στό πρόσωπό Του οἱ ἄνθρωποι βλέπουν τή ζωντανή ἐλπίδα νά ἀνθίξει. Βλέπουν τό στήριγμα καί τήν ἀγκαλιά πού δικαιοῦνται, ἀλλά πού κανένας ἄλλος δέν ἔχει τήν δύναμη καί τήν διάθεση νά τούς προσφέρει...

Ὁ Κύριος ἀνά τούς αἰῶνας κερδίζει τόν θαυμασμό τῶν ἀνθρώπων πού δέν τιμέντωςαν τή συνείδησή τους μέ τό σκυρόδεμα τῆς ἀδιαφορίας. Ἀλλά δέν εἶναι αὐτό πού περιμένει ὁ Κύριος ἀπό ἐμαῶς. Ὁ θαυμασμός μας γιά Ἐκεῖνον εἶναι μία φυσική καί ἀναμενόμενη κίνηση. Αὐτό πού περιμένει ὁ Χριστός ἀπό τόν κάθε πιστό εἶναι νά μετατρέψει τόν θαυμασμό του σέ ζωή ὑπακοῆς καί ἀρετῆς. Ἐάν πραγματικά ὑποκλινόμεθα μπροστά στόν Θεό, χρειάζεται νά μεταμορφώσουμε τή ζωή μας. Εἶναι ὑποκρισία νά λέμε ὅτι θαυμάζουμε κάποιο πρόσωπο, ἀλλά ἐμεῖς νά Τόν ἀποφεύγουμε συστηματικά. Ὁ θαυμασμός γεννᾷ τήν προσκόλληση καί ὄχι τήν ἀντιπαράθεση. **Ἐφ' ὅσον θαυμάζουμε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καλούμεθα νά τή μιμηθοῦμε. Ἐφ' ὅσον θαυμάζουμε τή σοφία τοῦ Θεοῦ, καλούμεθα νά τή σπουδάσουμε καί νά τήν ἀποδεχθοῦμε. Ἐφ' ὅσον θαυμάζουμε τήν ταπείνωση τοῦ Θεοῦ, καλούμεθα νά μετανοήσουμε καί νά ταπεινωθοῦμε. Ἐφ' ὅσον θαυμάζουμε τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, καλούμεθα νά συγχωρήσουμε καί νά γίνουμε ἀρχοντικοί.** Μόνον οἱ μωροί καί οἱ ἀνόητοι δέν θαυμάζουν τόν Θεό. Οἱ σώφρονες καί νοήμονες μετατρέπουν τόν θαυμασμό τους πρός τόν Θεό σέ συμφιλίωση καί κοινωνία μέ Ἐκεῖνον. Μέσα ἀπό τόν θαυμασμό προχωροῦν στήν ἐπιθυμία γιά συμπόρευση μέ τόν Κύριο. **Ἔτσι ὁ θαυμασμός ἀπό σκέψη γίνεται ζωή»**

